

Forslag. Ønsker man endvidere at skaffe en Forstyrrelse tilveie i alle Handels- og Omsætningsforhold, saa skal man efter min Mening vedtage dette Forslag — jeg kan ikke stemme derfor.

Indenrigsministeren ad interim:

Den ærede Rigsdagsmand fremsatte meget stærke Paastande med Hensyn til Lovens for-
dærvelige Virkninger, men derimod lod han det rigtignok efter mit Skjønnende mangle temmelig meget paa Beviis. Jeg troer ikke, det i denne Forsamling er tilstrækkeligt at fremsørlige Paastande, naar de ikke ledsages af Beviser. Jeg vil give den ærede Rigsdagsmand Ret i een Ting, nemlig at Rentefoden efter Lovforslaget kan gaae over 6 pCt., og at Loven i den Henseende faaer nogen Betydning, men troer den ærede Rigsdagsmand ikke, at der er mange Aaen, hvoraf der nu svares over 6 pCt.? Naar den ærede Rigsdagsmand seer hen til Creditforeninger, Hypothekforeninger og deslige, troer han da ikke, at alle de Summer, der udredes gjennem dem, blive Vedkommende dyrere end 4 pCt.? Dog, jeg vil ikke strides med den ærede Rigsdagsmand om, hvad den sædvanlige Rentefod er. Det er vistnok særdeles ønskeligt, at Rentefoden i mangfoldige Tilfælde er 4 pCt., men Loven vil efter min Opfattelse heller ikke gjøre nogen væsentlig Forandring i denne Henseende. Smidlertid maa jeg udtale, at jeg i og for sig ikke har nogen sær Interessse af, at denne Lov gaaer igjennem. Det er mig uof, at jeg her aldeles aabent har sagt til Forsamlingen, hvorledes Forholdet nu stiller sig, og hvor lidet betryggende den Garanti er, som man har søgt i Indenrigsministeriets Bevillingsmyndighed, samt at jeg ikke skjønner, at det vil være muligt at forandre den Maade,

hvorpaa Bevillingssystemet udøves, og at jeg derfor har været nødt til at fortsætte det, saaledes som jeg foresandt det. Naar den ærede Rigsdagsmand har talt om, at hvis man ønsker at nebbryde Folkets Tillid til og Agtelse for denne Forsamling, da skal man understøtte dette Lovforslag, saa vil han dog give mig Ret i, at Sligt ikke kan være tilsigtet fra min Side, thi det maatte jo være en Selvfølge, at Agtelse for og Tilliden til Regjeringen, navnlig til Indenrigsministeriet, vilde svækkes i samme Grad, som de ved Vedtagelsen af Lovforslaget skulde svækkes med Hensyn til Forsamlingen; vi komme i den Henseende til at dele Naar med hinanden, — men han har heller ikke sagt, at det var mit Diemed. Jeg tilstaaer imidlertid, at hvis der her er et stort Antal, der i den Grad skulde finde sig foruroligere og ængstede ved Loven, som det lader til, at Flere af dem, der have talt, gjøre, vilde det ikke engang være mig fjært at faae den igjennem med kun en ringe Majoritet.

Naar jeg nu har sagt det, saa veed Forsamlingen altsaa, hvorledes Sagen forholder sig, dersom Lovforslaget ikke vedtages; det er da lidt Besvær og en Byrde, der fremdeles vil hvile paa Prioritetshaverne, de komme fremdeles til at betale Bevillingerne, det er en Skat, man lader hvile paa dem, man netop vil hjælpe; Indenrigsministeren faaer fremdeles at bestille med endeel Understrifter, men som ikke er Mere, end at det godt kan besørjes og beskrives. — Hvis man vil have, at det hele Bevillingssystem skal have en større Betydning, saa maa man give særlige Bestemmelser for dets Udøvelse; men jeg veed virkelig ikke, af hvad Bestaaffenhed disse nærmest skulde være.